

Fra: Morten Qvist Fog [<mailto:MQF@DI.DK>]

Sendt: 15. januar 2018 13:34

Til: Britt Brock Grønne <bbgr@kfst.dk>

Cc: Jakob Scharff <jasc@DI.DK>; Sune Hein Bertelsen <SUHB@DI.DK>; Peter Beyer Østergaard <pebo@DI.DK>; Ulla Sassarsson <us@frinet.dk>

Emne: RE: Opfølgning på erfaringer med vejledning om skatteforhold i udbud

Kære Britt,

Tak for høringen vedrørende erfaringerne med vejledningen om skatteforhold i udbud.

Indledningsvist skal DI understrege, at virksomhederne bruger meget betydelige ressourcer på at sikre overholdelse af komplicerede skatteregler. Erhvervsministeriet har opgjort, at de rent administrative byrder for regnskab og bogføring samt skatter og afgifter løb op i 14 mia. kr. for danske virksomheder i 2014. Det er derfor vigtigt kun at stille særlige supplerende krav (ud over efterlevelse af lovgivningen), når det er proportionalt og bydende grunde berettiger det. I det lys finder DI, at styrelsens vejledning fra 2017 er et nyttigt værktøj, da den tydeliggør de rammer, der gælder, når ordregiver overvejer at inddrage skattemæssige forhold i offentlige indkøb.

DI er enig med styrelsen i, at det ikke er muligt at stille krav om en særlig skattepolitik eller -praksis i forbindelse med offentlige indkøb både over og under EU-tærskelværdierne, da der vil være tale om en generel politik for virksomheden og ikke et kriterie, der vedrører kontraktens genstand (jf. boks 1.1 "Hovedkonklusion").

Ligeledes er DI enig i, at virksomheder ikke kan udelukkes fra at deltage i udbud, hverken over eller under EU-tærskelværdierne med henvisning til deres adfærd på det skattemæssige område, hvis eller følger og har fulgt skattelovgivningen i det land, hvor indtægten er skattepligtig.

Tilsvarende er DI enig i, at virksomhedens skattemæssige forhold som udgangspunkt ikke i sig selv kan formuleres som et egnethedskrav, der kan bidrage til vurderingen af, om en virksomhed har de tilstrækkelige ressourcer til at udføre en kontrakt hverken over eller under EU-tærskelværdierne.

DI er også enig i, at det ikke vil være muligt at formulere tildelingsdelingskriterier – hverken over eller under tærskelværdierne – som vedrører en virksomheds skattemæssige forhold eller –praksis, da der vil være tale om kriterier, der ikke direkte vedrører kontraktens genstand og ikke er egnede som konkurrenceparametre.

I kapitel 2.5 "Kan udelukkelsesgrundene anvende ved kontrakter under tærskelværdierne?" finder DI, at det kan tydeliggøres, at såfremt ordregiver vælger at anvende udelukkelsesgrundene under tærskelværdierne, så må det forudsættes, at reglerne om self-cleaning tilsvarende skal anvendes, for derved at sikre beskyttelseshensynet til tilbudsgiveren og balancen i forhold til ordregivers adgang til udelukkelse.

DI er enig i, at kontraktvilkår skal være forbundet med kontraktens genstand, og at det derfor ikke vil være muligt, at stille kontraktvilkår om, at virksomheden har en særlig skattepolitik eller praksis, da der vil være tale om en generel virksomhedspolitik.

Ligeledes er DI enig i, at et kontraktvilkår om, at manglende overholdelse af skattelovgivningen vil udgøre væsentlig misligholdelse, der kan begrunde ophævelse af kontrakten, som udgangspunkt ikke kan anvendes, da overholdelse af skattelovgivningen sjældent vil vedrøre selve arbejdet, der skal udføres under

kontrakten. Manglende overholde af skatteregler har desuden ofte mere teknisk karakter, hvor der har været uklarhed om regler, og hvor virksomheden ikke har handlet uagtsomt endsige kritisabelt.

DI skal foreslå, at bilaget "Overblik over Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurderinger", der er fremgår på side 32 bagerst i vejledningen, flyttes frem til kapital 1 under sammenfatningen, da dette vil give læseren et nyttigt overblik allerede fra starten.

Afslutningsvist skal DI gøre opmærksom, at nogle kommuner undersøger mulighederne for at indføre en form for skattemærkningscertifikat, som tilbudsgivere skal leve op til. Sådanne ordninger ligger efter DI's vurdering udenfor, hvad der kan rummes indenfor udbudsdirektivets rammer, da det angår generelle skattemæssige forhold og politikker, og det vil derfor være nyttigt for såvel ordregivere som tilbudsgivere, hvis dette blev adresseret i vejledningen. DI finder endvidere, at en skattecertificeringsordninger vil kunne medføre ekstra omkostninger især for mindre virksomheder samt at sådanne lokale/nationale krav risikerer at skade EU's indre marked. I den forbindelse skal DI henvise til Erhvervsministeriets pressemeddelelse fra den 28. august 2017, hvori Erhvervsministeren bl.a. udtalte "Hvis det er for dyrt og bøvet for virksomhederne at deltage, risikerer vi at få dyrere – og måske ringere – løsninger i det offentlige".

Mvh
Morten

Med venlig hilsen

Morten Qvist Fog
Chefkonsulent

(+45) 3377 3542
(+45) 28938961 (Mobile)
mqf@di.dk
di.dk

Dansk Industri